بارالها من از غلبهٔ بدهکاری و چیره شدن دشمن و شماتت دشمنان به تو پناه می‌آورم

از عبدالله بن عمرو بن العاص رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم با این جملات دعا می‌کردند که: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ الْعَدُوِّ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ»: «بارالها من از غلبهٔ بدهکاری و چیره شدن دشمن و شماتت دشمنان به تو پناه می‌آورم».

[صحیح است] [به روایت نسائی و احمد]

پیامبر صلی الله علیه وسلم از اموری به الله پناه برده است: نخست: «بارالها من پناه می‌برم به تو» نه به غیر تو «از غلبهٔ بدهی» چیرگی و دغدغه و اندوه آن؛ و از تو می‌خواهم که مرا در ادای آن یاری دهی. دوم: «و چیره شدن دشمن» و قهر و تسلط او؛ و از تو دوریِ آزار دشمن و پیروز شدن بر او را خواهانم. سوم: «و شماتت دشمنان» و دلشاد شدن آنان از بلا و مصیبتی که به مسلمانان می‌رسد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5489